

ikke været Noget til Ginder for, at alle disse Forslag, om det maatte findes fornødent, kunne blive optagne igjen til 3die Behandling, og jeg skulde eventualiter være meget tilbøielig til at stemme for en Redaction, der var overensstemmende med det 43de Indstillingspunct. Jeg anseer imidlertid dette Tidspunct for det rette til at foreslaae, at lade al Debat og Forhandling om det 43de Indstillingspunct falde bort. Dette er det Væsentligste, hvad jeg har havt at yttre; men jeg troer ikke, at det vilde være rigtigt behøst, naar jeg ikke var gaaet videre og havde berørt, hvad der endnu forelaa til 3die Behandling med Hensyn til, hvad der kunde føre til et practisk Resultat, og det er derfor, jeg har berørt det 44de og 66de Indstillingspunct, som jeg troer er af væsentlig Betydning.

Wilfens: Da jeg godt kan tænke mig, med hvilken Jølelse man seer nye Tropper trække i Jlden efter en Discussion, som har været saa overordentlig omfangsrig, og ved Siden deraf har givet saalidet Udbytte, saa skal jeg begynde med det Løfte at fatte mig saa kort, som det paa nogen Maade er mig muligt, idet jeg fremkommer med de Bemærkninger, som jeg allerede ved Begyndelsen af denne Forhandling sølte en indre Opfordring til at fremsætte om det foreliggende Punct. Jeg kan ikke Andet end udtale min Glæde over den Tanke, der meget rigtigt, som den ærede sidste Taler bemærkede, fremkom temmelig seent, at udskyde Discussionen om Lovudkastets Form til det Sidste. Det er vist, at man, ved at stille Forslaget om den hele forandrede Skikkelse forud for Forslaget om Realiteten, vilde give dette Forslag en noget frigerst Charakter, der har været benyttet mere, end ønskeligt og godt var, til at give vor Fremgangsmaade Udseende af et Angreb mod Regeringen, som idetmindste fra dens Side, som fremkom med Forslaget, slet ikke har været paatænkt. Det var vistnok meget bedre, at man først i Rolighed gennemgik alle Enkelthederne, og saa til Slutningen, naar man saae, hvilke Enkeltheder der er Spørgsmaal om at skabe i en eller anden Form, enedes om, hvilken Form der vilde være den retteste for det Resultat, som man var kommen til. Jeg

troer ogsaa, at man efter Bessaffenheden af de foregaaende Afstemninger lettere vil komme til Enighed om, at den foreslaaede Form, som er opført under Forslaget under Nr. 43, virkelig er correctere for det Resultat, hertil vi nu ere komne, medens man vistnok med Grund kunde antage, at den af Regeringen foreslaaede Form var correctere for det, der vilde være kommet ud, dersom Afstemningerne vare faldne ganske anderledes heelt igennem. Naar man virkelig har isunde paa samme Tid, som man undersøger, hvilke Forandringer der nødvendigen maae gaae for sig med Danmarks Riges Grundlov, for at en Fællesforfatning kan komme istand, at udskyde og forandre, hvad man ikke synes om, og at løsne, hvad der synes at være for fast, saa er det vistnok ganske naturligt, at man beslutter sig til at give en heel ny Grundlov, og det saameget mere, naar man overhovedet ikke synes om den Charakter, som gaaer igennem denne Grundlov, navnlig den Deel af den, der omhandler Valgret og Valgbarhed. Men, naar man paa den anden Side holder fast ved den Tanke, at man vel skal indrømme de Forandringer, der nødvendigviis maae skee, for at en Fællesforfatning kan komme istand, efterdi man ønsker den, eller ialtsald tager den, fordi man ikke kan undgaae den, men tillige beslutter, at man vil holde paa Alt, hvad der under denne Forudsatning kan holdes paa, saa er det vistnok det correcteste Udtryk for Tanken, der nu er foreslaaet, idet man indskrænker sig til at udpege de Forandringer, der skulle gaae for sig. Nu kunde man vel mene, at disse Forandringer vare saa mange og saa store, at det af den Grund ikke længere blev correct at udtrykke sig saaledes; men jeg troer ikke, det forholder sig saaledes. Jeg troer, at selve det 43de Afstemningspunct, navnlig den med I betegnede Artikel, viser ved sit ringe Omfang, at med Hensyn til Materialets Mæsse eller, om jeg saa maa sige, til Quantiteten af Forandringerne er det virkelig ikke nogen uheldig Skikkelse. Hvad nu angaaer Betydningen af disse Forandringer, saa kan jeg vel langtfra nægte, at det er saare vigtige Ting, der nødvendigviis maae udskydes af Grundloven; men jeg tillader mig at holde fast ved den Mening, at